పాపులర్ రచనలు చేయటం ఎలా?

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

(క్రిందటిసంచిక నుంచి తరువాయి)

రచయిత (వ్యక్తిగత) జీవితం

రచయిత వ్యక్తిగతజీవితానికి, అతడి రచనని పాఠకులు ఆదరించే విధానానికి ఏమాత్రం సంబంధం లేదు. రచన బాగుంటే చదువుతారు. బాగా లేకపోతే చదవరు. ఇది రచనా ప్రపంచంలోనే కాదు, సినిమా ఫీల్డ్‌లో కూడా చాలాసార్లు నిరూపించబడిన సత్యం. ఇక్కడ నేను చెప్పదలుచుకున్నది ఆ తరహా వ్యక్తిగత జీవితం గురించి కాదు. రచనలు చేస్తున్నప్పుడు రచయిత పాటించవలసిన కొన్ని బాధ్యతలు, విధులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి.

ఇతర రచయితల ప్రభావం

ఏ రచయితయినా తన తొలి రచన చేసినప్పుడు అతని మీద అతని అభిమాన రచయితల ప్రభావం బాగ కనబడుతుంది. అంతకు ముందు అతడు చదివిన శైలీ, శిల్పం ఇవన్నీ రచయిత మీద, తమ ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయి. నేను రచనలు ప్రారంభించిన క్రొత్తలో కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు, బుచ్చిబాబు, దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి మొదలైన వారి ప్రభావం నా మీద బాగా ఉండేది. ఆ తరువాత కొడవటిగంటి కుటుంబరావు, గోపీచంద్ ప్రభావం పడింది. పర్ణశాల నవల పూర్తయిన తరువాత షిడ్నీ షెల్డన్, ఇర్వింగ్ వాలేస్ మొదలైన ఆంగ్ల రచయితల శైలి బాగా ప్రభావం చూపించింది. కేవలం ఈ శైలిని అనుకరించటం వల్లే ఇంగ్లీష్ నవలలు కాపీచేస్తాను - అన్న అపప్రథ బలంగా పడింది.

ఏ రచయితయినా వీలయినంత తొందరలో తనమీద ఉన్న మిగతా రచయితల ప్రభావాన్ని తగ్గించుకుని, తనదంటూ ఒక సొంత శైలీ, శిల్పం అలవరచుకోవాలి. దీన్నే స్టైల్ అంటారు. తనదంటూ ఒక సొంత స్టైల్ లేకపోతే ఎంత కాలమైనా ఆ రచయిత అగ్రస్థానానికి చేరుకోలేడు.

ఒక పెద్ద రచయిత యొక్క ప్రభావం మనమీద పడినప్పుడు అది ఏ విధంగా మనని ఇన్‌ఫ్లూయెన్స్ చేస్తుంది - అనేది మనం విశ్లేషించుకోవాలి. కథాపరంగానా, శైలి పరంగానా, ఆ రచయిత విషయపరిజ్ఞానం పట్లనా, లేక ఆ రచయిత సమాజాన్ని చూసే విధానం పట్లనా మనం ప్రభావితం అవుతున్నాము అనే విషయం గమనించి, అందులోంచి మంచిని స్వీకరించటంలో తప్పులేదు. కానీ ఒకే రచయిత యొక్క ప్రభావంలో మనం రచనలు చేసుకుంటూ పోతే పాఠకులు అది తొందరగా గుర్తించి మనని తేలిక చేసే ప్రమాదం ఉంది.

ఇదంతా తెలుగు రచయితల ప్రభావం గురించి.

ఇక ఇంగ్లీషు రచయితల గురించి చర్చిద్దాం.

ఒక రచన రచయిత స్వంతమైనా, అనుసరణయినా అమ్మకాల్లో ఏ మార్పూ ఉండదని *ప్రార్థన, చంగల్వపూదండ, దుప్పట్లో మిన్నాగు* మొదలైన నవలలు నిరూపించాయి. కానీ ఇలా మూడు నాలుగు నవలలు ఇంగ్లీషు నుంచి అనుసరించటం వల్ల, చాలామంది

పాఠకులకి ఈ రచయిత ఇంగ్లీషు నవలలని కాపీ కొడతాడు అన్న అభిప్రాయం కలగటానికి ఆస్కారం దొరికింది. ప్రార్థన వ్రాసిన సమయంలో కాన్సర్ గురించి ఒక నవల వ్రాయదలచుకున్నప్పుడు ఇంతకన్నా మంచి నవల ఎవరూ వ్రాయలేరు - నా కనిపించింది. అందువల్ల ఫీవర్ ఆధారంగా ఆ పుస్తకం వ్రాశాను. అదే కథాంశాన్ని కొంచెం మార్చి ఎవరికీ అనుమానం రాకుండా కూడా వ్రాయొచ్చు. కానీ, ఆ రచయిత యొక్క విషయ సేకరణంతా యధాతథంగా తీసుకుని మరొక కథాంశంలో దాన్ని చొప్పించి వ్రాస్తే అది ఆత్మద్రోహం అవుతుంది.

అందువల్ల ఆ రచయితకి కృతజ్ఞతలు చెబుతూ ప్రార్థన వ్రాయటం జరిగింది. అమ్మకాల విషయం వచ్చేసరికి ఒక ఒరిజినల్ తెలుగు నవలతో సమానంగా ఆ నవల కూడా అమ్ముడుపోయింది. కాబట్టి ఏ రచయితయినా ఒక ఇంగ్లీషు నవల తెలుగులో వ్రాయదలుచుకుంటే నవల యొక్క ముందరి పేజీలో ఆ విషయం వ్రాస్తే వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు.

కొన్ని కొన్ని మంచి భావాలు, మానసిక విశ్లేషణలు ఇతర రచయితల యొక్క రచనలు చదువుతున్నప్పుడు మనకి కనిపించవచ్చు. మన రచనలో ఉపయోగించదలుచుకున్నప్పుడు "ఫలానా రచయిత అన్నట్టు," అని వ్రాయటం ద్వారా నష్టమేమీ లేదు కదా?

ఒక రచయిత యొక్క ప్రభావం నుంచి ఎంత తొందరగా బయట పడితే అంత మంచిదీ అని ముందు ప్రస్తావించటం జరిగింది. కానీ, ఒక స్థాయికి వచ్చాం కదా అనుకుని ఇతర రచయితల రచనలు చదవటం మానేయకూడదు. అవి నిరంతరం చదువుతూనే ఉండాలి. అవి చదువుతున్నప్పుడు మనలో అస్పష్టంగా ఉన్న ఒక భావం, లేదా ఒక స్టైల్ క్రొత్తగా రూపుదిద్దుకుని మనంమరింత బాగా వ్రాయటానికి దోహదపడుతుంది. దీనికి మంచి ఉదాహరణ చెప్పాలంటే ఎరువును స్వీకరించి ఒక చెట్టు పుష్పించటంలాంటిది. మిగతా రచయితల యొక్క విజ్ఞానాన్ని మనం గ్రహించి, మనదైన రీతిలో పాఠకులకి ఒక అందమైన వస్తువుని ఇవ్వటంలాంటిదన్నమాట.

2. పరిశీలన (అబ్జర్వేషన్)

రచయితకి పరిశీలన (అబ్జర్వేషన్) చాలా అవసరం. నిరంతరం రచయిత పరిశీలిస్తూనే ఉండాలి. బస్సులో వెళుతున్నా, విమానంలో వెళుతున్నా, పదిమంది వ్యక్తుల మధ్య ఉన్నా, వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ ఉన్నా.... రచయితలో ఒక భాగం మాత్రం తన పని తను చేసుకుంటూ పోతూనే ఉండాలి. అదే అబ్జర్వేషన్. రకరకాల వ్యక్తుల ప్రవర్తన, వారి మాటలు, క్లిష్టమైన పరిస్థితుల్లో వారు ప్రవర్తించే విధానం, హాస్యపూరితమైన ప్రవర్తన... మొదలైనవన్నీ రచయిత తన మనసులో ఎప్పటికప్పుడూ రికార్డ్ చేసుకుంటూ ఉండాలి. అబ్జర్వేషన్ లేని ఏ రచయిత కూడా జీవితంలో రచయితగా పైకి రాలేడు. కేవలం పుస్తకం చదివి, అందులో పాయింట్స్ నోట్ చేసుకుని, వాటిని యధాతథంగా వ్రాసిన రచయితలందరూ 'బి' గ్రేడ్ రచయితలుగానే మిగిలిపోయారు.

అలా అని పదిమందిలో ఉన్నప్పుడు అజీర్తి రోగిలా కూర్చోకూడదు. నేను రచయితను సుమా అన్నట్టు రిజర్వ్‌డ్‌గా ఉండకూడదు. అందరితో కలిసిపోవాలి. మన పని మనం చేసుకుపోవాలి. దీని గురించి 'ద్వందవృత్తి' అన్న శీర్షికలో చర్చిద్దాం!

ఈ పరిశీలన అనేది రచయిత యొక్క మేధాశక్తి మీద చాలా ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎంతలోతుగా అవతలి యొక్క ప్రవర్తనని మనం విశ్లేషించగలిగితే, అంత బాగా దాన్ని మన రచనలో ప్రతిబింబించవచ్చు. ఈ విశ్లేషణ అనేది 'నెగిటివ్' సైడ్ కావచ్చు. లేదా 'పాజిటివ్' సైడ్ కావచ్చు. మనిషిలో ఆ రెండూ ఉంటాయి. వీటిని సమతుల్యం చేసుకుంటూ మనం మన మనసులో స్టోర్ చేసుకుంటూ ఉండాలి.

న్యూస్ పేపర్ చదువుతున్నప్పుడు కూడా ఈ రకమైన పరిశీలన రచయితకి అవసరం. చుట్టూ ఉన్న సమాజం, రాజకీయ నాయకులు, క్రీడాకారులు, వ్యక్తిగత జీవితాలు... మొదలైనవన్నీ అందరూ చూసే విధానంలో కాకుండా, ఒక రచయితగా ఒక ప్రత్యేక కోణం నుంచి పరిశీలించాలి.

ఒక రచయిత తన జీవిత కాలంలో నలభై, యాభై నవలలు వ్రాసాడు అంటే కనీసం ఒక అయిదువందల పాత్రలని సృష్టించి ఉంటాడు. ఎంతో పరిశీలన లేకపోతే తప్ప, ఇన్ని విభిన్నమైన పాత్రలు రచయితకి లభించవు. అలా చేయకపోవడం వల్లే చాలామంది రచయితల రచనల్లో చాలావరకూ సంఘటనలూ, పాత్రలూ ఒకే విధంగా ఉండటం మనం గమనించవచ్చు.

3.ముఖాముఖి

రచయితకీ, పాఠకులకీ మధ్య కమ్యూనికేషన్ ఏర్పరచటానికి ఈ ముఖాముఖి (ప్రశ్నలు - సమాధానాలు) అన్న ప్రక్రియ ఏర్పాటు చేయటం జరిగింది. ఇది నాకూ, ఆంధ్రభూమి ఎడిటర్‌కీ పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం వచ్చిన ఆలోచన. ఈ ముఖాముఖి - తరువాత చాలా ప్రాచుర్యం పొందింది.

రచయిత యొక్క వ్యక్తిగత గ్లామర్‌ని పెంచడానికి ఈ ముఖాముఖి ఉపయోగపడుతుంది. రచయిత పర్సనల్ విషయాలు, వివిధ అంశాలపై అతడి అభిప్రాయాలు, అతడి దృష్టిలో సమాజం, అతడి అనుభవాలు... ఇలాంటివనీ ఈ ముఖాముఖిలో చోటు చేసుకుంటాయి - అని మేము ఆ రోజుల్లో భావించాం. కానీ రానురానూ ఇది కేవలం ఒక పొగడ్తల కాలమ్‌గా మిగిలిపోయింది. అయితే ఐక్యూ తక్కువగా ఉన్న పాఠకులు ఇలాంటి పొగడ్తల వల్ల రచయితల పట్ల క్రేజ్ పెంచుకుంటారనీ, ఇలాంటి పబ్లిసిటీ చాలా అవసరమని భావించే రచయితలు కొంతమంది లేకపోలేదు. ఈ పరిస్థితి చివరికి ఎలా పరిణమించిందంటే, తమ ప్రశ్నలు తామే వ్రాసుకుని వాటికి సమాధానాలు ఇవ్వటం వరకు కూడా వచ్చింది. ముఖాముఖి ద్వారా పాఠకుల్ని ఆకట్టుకోగలగటం అనేది గొప్ప కళ. ఇది రెండు వేపులా పదునున్న కత్తిలాంటిది. జాగ్రత్తగా నిర్వహించకపోతే అభాసుపాలయ్యే ప్రమాదం కూడా ఉంది. అయితే, విజ్ఞులయిన పాఠకులు నాకనవసరం. మామూలు పాఠకుల్ని ఆకట్టుకోగలిగితే చాలు - అని భావించే రచయితలు ఈ విధంగా ముఖాముఖి నిర్వహిస్తున్నారు. ఇటు విజ్ఞులనీ, అటు సామాన్య పాఠకులనీ కూడా ఆకట్టుకునే లాగ ముఖాముఖి నిర్వహించగలిగితే మంచిది. ఏది ఏమయినా ఈ విషయంలో రచయిత తన స్వంత పంధా ఏర్పరచుకోవాలి.

ఒక్క విషయం మాత్రం నిజం. ముఖాముఖిల వల్ల నవలల అమ్మకాలు పెరగవు. ఎదిగే రచయితకి మొదట్లో ఇదంతా సరదాగా ఉంటుంది. పేరు కొద్దిగా పాఠకుల్లో నానుతుంది. అంతవరకే దీని ఉపయోగం.

4. అనుభవం

రచయిత యొక్క ప్రతీ రచనా అనుభవం వల్లే రాదు. ఊహాజనితమైన విషయాలు కూడా కొన్ని ఉంటాయి. అయితే, కొన్ని వాస్తవాలు వ్రాసేటప్పుడు రచయిత వాటి గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలి. ఫిక్షన్ వేరు. ఫాంటసీ వేరు. వాస్తవం వేరు.

రచయితగా స్థిరపడే కొద్దీ, కొన్ని బేసిక్ విషయాలు తెలుసు కోకపోతే అది తన వృత్తికి ద్రోహం చేసినట్టే. కోర్టులూ, పోలీస్ స్టేషన్‌లూ, ఆసుపత్రులూ మొదలైన విషయాలు తరచూ నవలల్లో చోటు చేసుకుంటుంటాయి. రచయిత వీటి గురించి కొంత వివరణ సేకరించటం చాలా అవసరం. కోర్టులో ముద్దాయిని లాయర్లు క్రాస్ ఎగ్జామ్ చేయరు అన్న విషయం రచయితకి తెలిసుండాలి. లేకపోతే సినిమాలు చూసి ఆ పరిజ్ఞానంతో వ్రాస్తే పాఠకులు నవ్వుకుంటారు. అదే విధంగా వివిధ ప్రదేశాల గురించి వ్రాసినప్పుడు, లేదా ఇతర దేశాల గురించి వ్రాసినప్పుడు రచయిత కనీసం 'అట్లాస్' అన్నా చూడవలసివుంటుంది. లేకపోతే తెలీకుండానే తప్పులు దొర్లే ప్రమాదముంది.

రెండవ రకమైన అనుభవం జీవితానికి సంబంధించింది. రచయిత ప్రారంభదశలో చాలా అనుభవరహితంగానూ, లాలిత్యంగానూ, అమాయకంగానూ ఉంటాడు.

అనుభవం పెరిగేకొద్దీ రచయిత ఒక సానబట్టిన వజ్రంలాగ తయారవ్వాలి. జీవితపు పాజిటివ్, నెగిటివ్ కోణాలు కూడా స్పృశించగలిగి ఉండాలి. తన జీవితంలో కలిగిన అనుభవాలు, తన చుట్టూ ఉన్న వ్యక్తుల అనుభవాలు రచయిత నిరంతరం విశ్లేషించుకుంటూ ఉండి, దాని ద్వారా రచనలో పరిపక్వత సాధించటానికి కృషిచేయాలి.

కోర్టులూ, పోలీస్ స్టేషన్‌లూ లాంటి ప్రదేశాలే కాకుండా బస్ స్టాండ్‌లూ, రైల్వే స్టేషన్‌లూ లాంటి ప్రదేశాల్లో జనం ప్రవర్తన - ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాల్లో కూడా, మంచి కథాంశాలూ, పాత్రలూ దొరుకుతాయి.

అనుభవాన్ని మెదడు అనే రిజర్వాయరులో స్టోర్ చేసుకుని, దాన్ని మనకవసరం వచ్చినప్పుడు అనుగుణంగా మార్చి కాగితం మీద పెట్టగలగటమే రచనంటే.

వచ్చే సంచికలో.. ద్వంద ప్రవృత్తి